

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPĒ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 49 (5743)
26.
APRILIS
OTRDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

STRĀDNIKI UN KOLHOZNIKI! DROSI APĢŪSTIET JAUNĀS SAIMNIEKOŠANAS
METODES, PROGRESIVĀS DARBA ORGANIZĀCIJAS UN STIMULĒŠANAS FORMAS!
APĢŪSTIET LABAKO PIEREDZI UN EKONOMISKĀS ZINĀŠANAS!

(No PSKP CK Aicinājumiem 1988. gada 1. Maijā)

Sociālistiskās sacensības uzvarētāji 1988. gada pirmajā ceturksnī

Latvijas KP Preiļu rajona komiteja, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja un Latvijas LKJS rajona komiteja izskatījušas rezultātus, ko devusi rajona darbaļaužu sociālistiskā sacensība 1988. gada pirmajā ceturksnī.

PAR UZVARETAJIEM ATZITI:

Rožupes ciema Tautas deputātu padome (ciemu padomju sacensībā),

Līvānu pilsētas Tautas deputātu padome (pilsētu padomju sacensībā),

Ļeņina kolhoza kolektīvs (par piena ražošanas kāpināšanu),

agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» kolhoza kolektīvs (par gaļas ražošanas kāpināšanu),

«Lauktechnikas» rajona apvienības kolektīvs (pirmās grupas rūpniecības uzņēmumu sacensībā),

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas kolektīvs (pirmās grupas celtniecības organizāciju sacensībā),

ceļu būvmateriālu ražošanas kombināta 4. ceha kolektīvs (otrās grupas rūpniecības uzņēmumu sacensībā),

Preiļu elektrotīklu rajona kolektīvs (otrās grupas apkalpojošās sfēras uzņēmumu sacensībā).

OTRĀ VIETA PIESĪRTA:

Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomei (ciemu padomju sacensībā),

kolhoza «Zelta vārpa» kolektīvam (par piena ražošanas kāpināšanu),

kolhoza «Rīts» kolektīvam (par gaļas ražošanas kāpināšanu).

TREŠĀ VIETA PIESĪRTA:

Bušonas padomju saimniecības kolektīvam (par piena ražošanas kāpināšanu),

Ļeņina kolhoza kolektīvam (par gaļas ražošanas kāpināšanu),

Upenieku ciema Tautas deputātu padomei (ciemu padomju sacensībā).

Sociālistiskās sacensības uzvarētāji atbalvoti ar Latvijas KP Preiļu rajona komitejas, Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas, Latvijas LKJS rajona komitejas, valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības rajona komitejas, agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas ceļojošajiem Sarkanajiem karogiem, ceļojošajiem vimpeliem, Goda rakstiem un naudas prēmijām.

Tempus un kvalitāti!

Kā un kad sēt linus?

Sākušies pavasara lauku darbi — tiek gatavota zeme sējai. Rosība arī liniem atvēlētajos laukos. Pareizi, jo lini ir agrīna kultūra. Tie sējami vienlaicīgi ar graudaugiem.

Rēzeknes rajona pazīstamais kolhoza «Ļeņinec» valdes priekšsēdētājs A. Kurašovs praktizē linu sēju trijos termiņos: pirmoreiz (20 procentu platību) iesēj līdz 5. maijam, otrreiz (50 procentu platību) — līdz 10. maijam, atlikušo 30 procentu platību apsēj līdz 15. maijam. Pēc šī termiņa linus vairs nesēj, jo tam nav praktiskas nozīmes.

Pavasara lauku darbos nav pieļaujama nogaidīšana, sak, kad lauki nožūs, tad arī strādāsim. Zeme jāirdina tad, kad tā viegli drūp. Paugurainos laukos to augstākajās vietās zeme nožūst ātrāk nekā ieļējās. Tāpēc uzkalni apstrādājami agrāk. Ja nogaidīsim, kamēr viss lauks būs kultivējams, tad uzkalni pārkalts un tur iesētais mitruma trūkuma dēļ var nedīgt.

Daudzi nenovērtē rudens aruma nošķūšanas nozīmi mikroreljefa izlīdzināšanā, mitruma saglabāšanā, augsnes struktūras veidošanā. Atcerēsimies, ka pareiza augsnes nošķūšana (no-planēšana) var aizstāt vienu kul-

tivēšanu. Rodas arī laika ekonomija, jo iespējams agrāk iesākt sēju. Pie tam — pa līdzenu lauku vieglāk un veicīgāk pārvietojas tehnika. Svarīgi, ka līdzinā, labi sastrādātā un pirms sējas pievērtā laukā sēklas vieglāk iestrādāt vienādā dziļumā (linu sējā lieto diskus ar dziluma ierobežotājiem). Tad augi vienādi attīstās, un rudenī linsēklas ienākas vienā laikā. Tas, protams, nodrošina visu sēkļu labu kvalitāti un augstu dīgļspēju.

Tagad — par šļūcēm. Krāslavas rajona «Lauktechnikā» ražo labus planētājus (kopā ar ecēšām). Taču, ja šāda planētāja saimniecībā nav, var iztikt ar pašu spēkiem izgatavotu šļūci. Tā varētu būt lokanās saitēs iekārta koka vai metāla sija (bez šaubām, ar speciālam cilpām ecēšu piestiprināšanai). Ecēšas jāpiestiprina tā, lai darba laikā to priekšējo tapu rinda iegrimtu augsnei tikai par vienu trešdaļu garuma. Tad ecēšas labāk veic savu uzdevumu un, kā saka, «nemet kūkumu». Šļūksanu ieteicams izdarīt, lietojot par vilcēju kāpurķēžu traktor.

J. ELKSNIS,

Valsts linu sēklkopības Preiļu starprajonu stacijas vadītājs

Atzīmējot V. I. Ļeņina

118. dzimšanas dienu

Ar pirmajiem pavasara ziediem

Aizvadītajā piektdienā desmitiem preiļiešu pulcējās mūsu rajona centra galvenajā laukumā pie pieminekļa Vladimiram Iljičam Ļeņinam, lai atzīmētu viņa 118. dzimšanas dienu.

Darba kolektīvu pārstāvju mītiņu atklāja Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs M. Agurjanovs. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns pastāstīja par panākumiem, kurus guvuši rajona un pilsētas darbaļaudis, sagaidot V. I. Ļeņina dzimšanas dienu. Preiļu sakaru mezgla priekšnieks, kara un darba veterānu rajona padomes priekšsēdētāja vietnieks A. Slobodjers un «Lauktechnikas» rajona apvienības metinātājs E. Pastars aicināja ar darbu stiprināt uzticību leninskajiem ideāliem, dot cienīgu ieguldījumu sabiedrības revolucionārajā pārkārtošanā.

Latvijas LKJS rajona komitejas pirmais sekretārs V. Vilcāns mudināja jauniešus turpināt attīstīt slavenās leninskās tradīcijas. Par to, ka viņi ir gatavi tālāk nest iepriekšējo paaudžu nodoto stafeti, klātesošajiem apliecināja Preiļu 1. vidusskolas skolēni.

Pie pieminekļa Vladimiram Iljičam Ļeņinam tika nolikti pirmie pavasara ziedi.

Ir dziļi simboliski, ka tās pašas dienas vakarā rajona kultūras namā notika pirmās pasēs izsniegšana abu Preiļu vidusskolu skolēniem. Tās saņēma I. Vilcāne, L. Ūgaine, A. Randare (Preiļu 1. vidusskola), L. Ivanova, I. Tesmejeva, S. Isajeva (Preiļu 2. vidusskola) un citi. Vecāko klašu skolēnus sakarā ar pirmās pasēs saņemšanu apsveica un novēlēja viņiem būt cienīgiem Padomju valsts pilsoņiem Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs M. Agurjanovs un rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas pasu nodaļas priekšnieks milicijas kapteinis G. Sobolevs.

I. IVANOVA

Sēja — 88

Līdz sniegpuutenim, kas sākās svētdien, krietni pastrādāja M. Gorkija kolhoza mehanizatori. Saimniecībā ar vasarājiem apsēti 294 hektāri, kas ir piektdaļa šīpavasara uzdevuma. Jāpiebilst, ka paguva iesēt arī pirmos hektārus lopbarības biešu.

Par āklu un kvalitatīvu darbu augsnes sagatavošanā kolhoza vadība uzteic mehanizatorus Ivanu Kunakovu, Jāni Priževoiču, Pēteri Smolinu, sējas darbos vislabāk strādā Jānis Vulāns, Jānis Upenieks, Valērijs Leitmanis, Jānis Brūders, Modris Šembels.

ATTELOS:

Anatolijs Grigorjevs (attēls pa kreisi) sējējiem pieved graudus. Tātad no viņa darba lielā mērā atkarīgs sējas temps.

Pārsniedzot izstrādes normas, strādā sējēji Jānis Vulāns un Jānis Upenieks (apakšējā attēlā pa labi).

Vīru veikumu pārbauda M. Gorkija kolhoza galvenais dispečers Jānis Domulevs (augšējā attēlā no kreisās). Mehanizatora, PKSP biedra Ivana Kunakova nokultivētais tīrums pelna visaugstāko novērtējumu.

J. SILICKA teksts un foto

Skolēnu vasaru gaidot

Visi darbi ir labi

Pērn vasaras brīvdienās, izmantojot iedzīvotāju darbā iekārtošanas biroja palīdzību, rajonā strādāja 365 vecāko klašu skolēni.

Jaunieši izdarīja ļoti daudz derīga un vajadzīga. Arī šajā gadā jūsu jaunās rokas būs vajadzīgas rūpniecības uzņēmumos, celtniecības organizācijās, apkalpošanas sfērā.

Jūs darbā aicina un gaida agrofirma «Krasnij Oktjabrj», starpsaimniecību celtniecības organizācijas, specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas, rūpniecības uzņēmumu, Preiļu trikotāžas fabrikas un rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības kolektīvi.

Stājoties darbā, jums jāzina, ka strādāt drīkst skolēni vecumā no 14 gadiem, protams, kam

veselības stāvoklis atļauj strādāt attiecīgajā specialitātē vai profesijā. Tāpēc vispārīgātojošo skolu audzēkņi darbā tiek pieņemti pēc iepriekšējas medicīniskās pārbaudes.

Darba ilgums vecumā no 14 līdz 16 gadiem — ne vairāk kā 4 stundas dienā, vecumā no 16 līdz 18 gadiem — ne vairāk kā 6 stundas dienā.

Skolēniem aizliegts strādāt smagus darbus, kā arī darbos, kur ir kaitīgi un bīstami apstākļi. Aizliegts skolēnus nodarbināt naktīs, virsstundās un brīvdienās.

Skolēniem, kas nav jaunāki par 14 gadiem un vasaras brīvdienā laikā vēlas strādāt, jāgriežas iedzīvotāju darbā iekārtošanas biroja Preiļu nodaļā (Preiļos, Pionieru laukumā 1) vai arī iedzīvotāju darbā iekārtošanas biroja Līvānu filiālē (Līvānos, Rīgas ielā 136), līdz ņemot pasi vai dzimšanas apliecību.

S. BROČANE,
iedzīvotāju darbā iekārtošanas
biroja Preiļu nodaļas vadītāja

No kā ņemt priekšzīmi?

Rūpnīcas progresu centrs

Pēc mašīnbūvētāju lūguma PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē mēnesi ilgāk nekā parasti tiks eksponēta jaunā rotorkonveijera līnija. To radījuši Daugavpils pievadķēžu rūpnīcas speciālisti.

Šī mašina, kurai nav analogu, ar neparedzētu ātrumu — vairāk nekā tūkstoš detaļu minūtē — kalibrē automašīnu «Žiguli» un «Moskvič» pievadķēdes. Jau vairākus gadus rūpnīcas darbgaldū būves ceļā realizē Sociālistiskā Darba Varoņa akadēmika Ļeva Koškina vadītā konstruktora biroja izstrādnes detaļu apstrādei nepārtrauktā kustībā. Ar rotorkonveijera līniju pirmās kārtas nodošanu pievadķēžu rūpnīcā darba ražīgums cēlies četrās reizes.

LATINFORM korespondents

Kadri laukiem

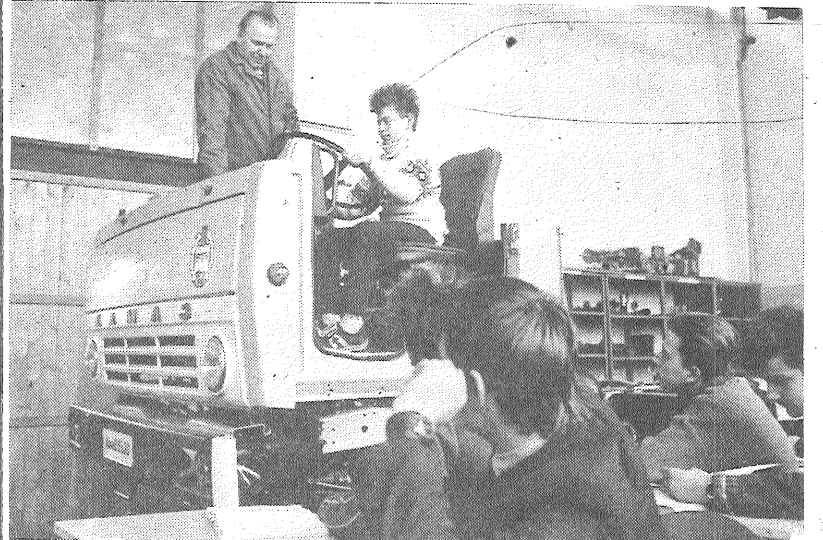
Ik gadus Jēkabpils rajona Saukas 59. profesionāli tehnisko vidusskolu beidz apmēram 90 mehanizatori. Trīs mācību gados jaunieši apgūst plaša profila traktorista, mašīnista, elektromontiera šoferu, kā arī autotekhnika vadītāja amatus. Skolai ir teicama materiāli tehniskā bāze — tie ir gan labi iekārtoti kabinetu, gan diagnostikas centrs, gan autodroms. Patlaban tiek būvēts speciāls poligons, kur notiks praktiskas nodarbības lauksaimniecības tehnikas vadīšanā. Paredzēts izbūvēt arī mācību un sadzīves kompleksu ar 540 vietām.

Prakses laikā, it īpaši strādājot pavasara lauku darbus un novācot ražu, nākamie mehani-

zatori dodas tīrumā ar kombainiem un traktoriem.

Ik gadus viena no grupām tiek nosūtīta praksē uz Ungāriju vai Vācijas Demokrātisko Republiku. Pieredzējuši pedagogi un prasīgi ražošanas apmācības meistari cenšas organizēt mācību procesu tā, lai lauku iedzīvotāji nesūdzētos par skolas absolventu nepietiekamo profesionālo sagatavotību.

Šeit prot interesanti organizēt arī brīvā laika pavadīšanu: jaunieši darbojas radioelektronikas un foto pulciņos, pavasarī un vasarā brauc ar ūdensslēpēm, vējdēļiem un laivām, kā arī piedalās dažādās sporta sacīkstēs.

ATTEĻĀ: automobiļa KAMAZ materiālajai daļai veltītajā nodarbībā.

U. PAZES foto
(LATINFORM)

Lasītājs lūdz palīdzēt

Pensionārs... bez pensijas

«Ne vienu vien gadu desmitu esmu nostrādājis savā uzņēmumā. Vienmēr esmu cienīts. Tāpēc, ka dariju katru darbu, strādāju pašos sarežģītākajos ražošanas iecirkņos, kur smagi un kaitīgi apstākļi. Diemžēl esmu nokļuvis sarežģītā, lai neteiktu smieklīgā, stāvoklī: esmu pensionārs bez pensijas. Kā varēja gadīties, ka pēc godīga darba gadiem tagad esmu spiests pārliecināt par acīmredzamo, lūgt palīdzību? Un viss vērtīgi. Kas gan cits, ja ne paša kolektīvs, partijas organizācija man palīdzēs?»

Lūk, ar kādu vēstuli redakcijā griežas Līvānu stikla fabrikas elektromontieris. Plekritisiet, ka šī vēstule nevar atstāt vienaldzīgu. Apstākļu noskaidrošanai izbraucu uz vietas. Lieta izrādījās sarežģīta.

Mihails Lisenko Līvānu stikla fabrikā strādā 30 gadus. Strādā, kā saka, bez aizķeršanās. Kāds desmits visdažādāko apbalvojumu raksturo viņa darba gaitas. Apzinīgā strādnieka portrets arī pašlaik redzams fabrikas Goda plāksnē. Svinīgi un cēli uzņēmuma laudis savu labāko elektromontieri pavadīja pensijā, 50 gados. Tāpat kā citus strādniekus, kas nodarbināti stikla masas ražošanā — kaitīgā un smagā darbā.

Taču ne elektrika talanta vienprātīga atzīšana, ne uzņēmuma direktora sirsnīgais atvadu rokaspiedienu nepalīdzēja Mihailam Lisenko: sociālās nodrošināšanas orgāni viņam atteica pensiju uz atvieglotiem noteikumiem — «sakarā ar to, ka nav pierādīts darbs stikla masas gatavošanas iecirkņos». Un palika pensionārs bez pensijas. Ņemās pierādīt no otra gala: algu viņam taču maksāja atbilstoši tarifam par darbu kaitīgos un grūtos apstākļos, bez tam — atsevišķa elektrika štata vienība katrā ceļā nav paredzēta. Pusgadu centās pārliecināt un... atmata visam ar roku.

Vai viņš varēja iedomāties, ka elektriku brigadierim, par ko viņu ne reizi vien strādnieki ievēlēja, nokaitētās krāsns mutē list pavisam nav obligāti. Bet, ja arī list, tad iepriekš jāpārliecināties, ka dokumentos kā minējums ierakstīts «neatbrīvotais brigadieris», vai arī «neatbrīvotais vecākais elektrīkis». Tieši pretrunīgie ieraksti dažādos dokumentos par pienākumiem un darba vietām traucēja Mihailam Lisenko saņemt pensiju pēc atvieglotiem noteikumiem. Lūk, piemērs, no viena tāda dokumenta. Kārtējā paskaidrojošajā izziņā, ko parakstījis uzņēmuma vadītājs, lasāms, ka no 1977.

gada M. Lisenko strādāja par VI kategorijas elektromontieri fabrikas darbojošās elektroiekārtas remontā. Elektromontiera tieša darba vieta atradās darbībā esošā stikla izstrādājumu rokas izstrādes ceļā — vannu krāsns Nr. 5 šķirnes rauku izstrādei. Šajā administrācijas sniegtajā strādniekam izdevīgajā apgalvojumā ir divas vājas vietas. Pirmkārt, atsaukšanās uz «fabrikas elektroiekārtu remontu» formāli dara neiespējamu aiziešanu pensijā kopš 50 gadu vecuma, kam nepieciešams darbs pašā stikla masas ražošanas ceļā. Tiesa, nākamās izziņas frāze par to liecina, taču arī te pretruna. Pēc dokumentu ziņām redzams, ka 1977. gadā M. Lisenko izpildīja kaut arī neliela, tomēr vadītāja pienākumus un skaitlās energoiecirņi, bet ne ceļā. Tātad rēķināties ar atvieglotu pensiju arī nevar. Tas ir otrkārt. Citiem vārdiem runājot, fabrikas administrācija, gādājot par pensiju savam strādniekam, balstās uz faktiem, kas noliedz tiesības uz atvieglojumiem. Formāli noliedz. Tāpēc, ka īstenībā Mihails Lisenko ne tikai virs normas bija un strādāja karstajos ceļos, bet arī tajos burtiski dzīvoja.

Mūsu tiešais darbs, — par sevi stāstīja iekārtu iestādītājs, nesen elektrīkis, Vladimirs Kozlovs, — galvenokārt notika ceļos. Visa ražošana ir elektrificēta. Piemēram, nokļūst augšā virs krāsnīm, kur elektropārvads sabojājies, bet tur temperatūra +80°C, kaut arī uz ielas —20°C, —25°C. Padarīju darbu un no turienes uzreiz steigdzies uz šīhtas sastādīšanas iecirkni. Bet tur — briesmīgi caurvēji.

Vēl Vladimirs stāstīja, ka viņu ar savu plecsimtgrādīgo elpu apdvesa apdedzināšanas krāsns ugunīgā bedrē sildītāja bloka spirālēs nomaiņāšanās laikā. Kā ar sadegušas šīhtas atlikumiem piedzītām ausīm, muti un degunu viņš pēc kārtējā remonta nolaidās no siņas celtņa. Klausījos viņu un atcerējos energoiecirņa meistara Aivara Ozolņikova vārdus:

— Elektrīki strādā tur, kur neviens cits nevar piekļūt — pašā ellē.

Ne mazums līdzīgu gadījumu par M. Lisenko darba dzīvi pastāstīja arī viņa darba biedri. Par katru no šiem gadījumiem būtu vērts uzrakstīt atsevišķi. Un ar neviltotu patosu. Par šādu, piemēram, kad viņam nācās remontēt transformatoru, kas baro fiderus, pa kuriem plūst izkausēta stikla masa. Darbs bija gandrīz jau pabeigts. Vajadzēja

tikai ieslēgt sadales dēli. Pēkšņi strādnieka seju apzibināja spožs elektriskais uzliesmojums. Abu roku pirksti guva pirmās un otrās pakāpes apdegumus.

Vai atcerēties gadījumu, kad viņu tūlīt pēc maiņas izsauca uz fabriku. Naktī. Debesis skaldīja pērkons, gāza lietus. I. ceļā bija pārsists kabelis. Strādāt bija ārkārtīgi neērti. Avārijas vieta atradās sešu metru augstumā virs stikla apdedzināšanas krāsns, un pastāvīgi to nolēja no jumta tekošais ūdens. Mihails Lisenko kāpa vien augšā, aplūgāja bojājuma vietu ar putekļu mēteli un divās stundās tika galā ar defektu. Bet nākamajā rītā bez kavējuma izgāja savā maiņā.

Varētu pastāstīt, kā pērn augustā M. Lisenko 38 stundas remontēja pārrautu kabeli. Toreiz vai puse fabrikas gaidīja, kad viņš beigs darbu. Daudz kas ir bijis. Acīmredzot — tieši par šo pašzaldzību desmitiem manu sarunas biedru, kas plecu pie pleca ar viņu strādājuši karstajos ceļos, nosauca viņu par pienākuma cilvēku, kurš nekad neaizbildinās, ar atpūtu vai vājumu. Laikam tieši par šo neaizvietojamību, zināšanām un pieredzi viens no uzņēmuma bijušajiem vadītājiem ne īsti pa jokam, ne īsti nopietni nosauca viņu par «elektrības dievu».

Mihails Lisenko pieradis darīt darbu, īpaši nerūpējoties par tā «papīru pusi». Katram savi pienākumi. Vai nebūtu pareizi atmaksāt pirmrindas strādniekam par viņa pašzaldzīgo darbu, nevis nosodīt viņu par paviršību, netālrēdzību un vienkāršu neizpratni, ko pieļāvuši pavisam citi?

LPSR Sociālās nodrošināšanas ministrijas pensiju un pabalstu pārvaldes galvenais inspektors G. PETROVAS komentārs:

— Godīgi sakot, nemākulīga un nesavlaicīga dokumentu noformēšana — mūsu nelaime. Diemžēl, neraugoties uz rīkotajām mācībām, konsultācijām, semināriem un citu, uz vietām ieviest vajadzīgo kārtību nekādi neizdodas. Bet tikai uzņēmumos var un ir jāvar sniegt par strādnieka darbu dokumentāli pamatotu ainu.

Mēs tikai izdarām slēdzienu par ziņām, ko iesniedz konkrēta organizācija. Ja to ir nepietiekami, vai tās ir pretrunīgas, precīzējam ne reizi vien. Arī šajā gadījumā. Materiāli, kas attiecas uz M. Lisenko darba stāžu, vietu un pienākumu, tika pārbaudīti trīsreiz, un skaidrības nebija. Savas kontroles funkcijas attiecīgajās lietās neveic arī nozaru ministrijas. Rezultātā nereti esam spiesti lūgt pensionāriem pašiem meklēt vērā ņemamu informāciju, meklēt «pazaudētus» darba gadus un tamlīdzīgi. Un visbiežāk nelaime slēpjas ne likuma bārdzībā vai stingrākā attieksmē, bet vājos pierādījumos, ar faktiem neapstiprinātos dokumentos. Sis, kā liekas, ir tieši tāds gadījums.

L. KUZMINA

PADOMJU DZIMTENE

VORONEŽAS AFGABĀLS, PSRS 60. gadadienas vārdā nosauktais sovhozs ir liela un ekonomiski spēcīga saimniecība. Tā specializējies dārzeņu audzēšanā. Pārejot strādāt pašfinansēšanas apstākļos, saimniecība sāka ieviest intensīvo tehnoloģiju. Tā liek ikkatram strādājošajam ievērot jo augstu zemkopības darbu kultūru. Lai radušās problēmas atrisinātu, sovhozs izveidoja zinātnisku laboratoriju, kas risina augu un augšnes diagnostikas un biotehnoloģijas jautājumus. Gūti pirmie rezultāti. Sākta slāpekļa baktericīda ražošana. To pielietojot, izdevies jūtami palielināt gurķu ražas un, kas ir ļoti svarīgi, samazināt gurķos nitrātu saturu — pusotras reizes.

ATTEĻĀ: sovhoza zinātniskās laboratorijas vadītājs V. Počelujevs konsultē Voronežas Valsts universitātes studenti J. Braņninu, kura šeit ir praksē un izstrādā tehnoloģiju šķidra bioloģiskā mēslojuma izmantošanai dārzeņu stādījumiem atklātā laukā.

TASS fotohronika

* Kultūras dzīve

Estrādes kolektīvu skate

10. aprīlī Līvānu kultūras namā notika republikas 10. pašdarbības estrādes kolektīvu Latgales zonas skate.

Skatē piedalījās desmit estrādes kolektīvi. Es, protams, neņemšu spriest par kolektīvu muzikālo sniegumu, tas lai paliek mūzikai ziņā, gribu dot nelielu ieskatu skates norisē tiem mūsu rajona interesentiem, kuri nevarēja būt līdzjutēji šajā pasākumā.

Mani, kultūras darbinieci, ļoti iepriecināja Balvu 1. vidusskolas vokāli instrumentālā ansambļa (vadītājs E. Salmiņš) sniegums. Ansambļa sastāvā spēlēja 7., 8., 9. klases skolēni. Apveicami, ka šajā vecumā ir ne vien tuva estrādes māksla, bet arī pietiek drosmes startēt kopā ar spēcīgiem kolektīviem. Var jau būt, ka arī mūsu rajona netrūkst tādu zēnu, bet...

Arī Madonas rajona padomju saimniecības «Lubāna» vokāli instrumentālā ansambļa (vadītājs J. Gavars) dalībnieki ir «pādsmitnieki». Zēni bija izvēlējušies savdabīgus skaņdarbus, ko vēltīja savas dzimtas puses dziesminiekiem.

Samērā vājš, nedrošs bija Krāslavas rajona kolhoza «Daugava» vokāli instrumentālā ansambļa sniegums. Nepārdomāts bija mākslinieciskais noformējums un ansambļa dalībnieku skatuviskais izvietojums.

Pilnīgs pretstats krāslaviešu sniegumam bija Ludzas rajona kultūras nama vokāli instrumentālā ansambļa «Feliks» (vadītājs A. Cinkens) sniegums. Spēcīga grupa, aktuāla tēma — cīņa par mieru, savu tautu, savas dzimtas puses dabas saglabāšanu un pilnveidošanu. Bet — kā ar ansambļa vizuālo izskatu? Uz taustiņinstrumentiem spēlē meitene vakartērpā, blakus — pulsi ar «izteikti moderniem» matu sakārtojumiem, katrs gērbies savā stilā. Solists uz skatuves jutās ļoti brīvi. Ipaši —

žonglējot un sev apkārt griežot mikrofonu ar visu statīvu.

Skatītāji šajā skatē bija arī vērtētāji. Tika izsludināta skatītāju balva simpātiskākajam solistam un labākajam estrādes kolektīvam. Tāpat kā skatītāji, arī es balsoju par Preiļu rajona Stabulinieku ciema kultūras nama vokāli instrumentālo ansambli (vadītājs J. Ruļuks) un simpātiskāko solisti — Ilonu Ruļuku (no šī paša ansambļa). Domāju, tas nav tikai tāpēc, ka ansamblis ir no mūsu rajona. Ansambļa sniegums, skatuves kultūra tiešām pārspēja citu rajonu estrādes kolektīvus. Tiesa, žūrijas komisijas pārstāvji vēl uz daudz ko aizrādīja, taču domāju, ka ansamblim pietiks gribasspēka un enerģijas tālākam darbam un tuvākajā nākotnē mūsu rajona kolektīvs varēs uzstāties arī Liepājā.

Savdabīgs, mierīgs bija Rēzeknes pilsētas kultūras nama vokāli instrumentālā ansambļa (vadītājs A. Ušnāns) sniegums. Visu izpildīto dziesmu autors ir pats ansambļa vadītājs.

Vēl tikai pašā darbības sākumā (ansambļa dibināšanas gads — 1988.) ir Daugavpils centrālā kultūras nama vokāli instrumentālais ansamblis (vadītājs A. Erenburgs).

Labs konferansjē bija Daugavpils vokāli instrumentālā ansambļa «Stikls» solists, ansambļa vadītājs A. Meijers.

Ļoti patika Rēzeknes rajona Gruškānu ciema kultūras nama vokāli instrumentālais ansamblis «Regions» (vadītājs E. Lipskis). Domāju, ka kolektīvs sevi pierādīs Liepājas skatē.

Kā jau varēja gaidīt, spēcīga bija Daugavpils rajona kultūras nama grupa «Elpa» (vadītājs — V. Rundzāns). Šis ansamblis jau ir iemantojis popularitāti visā republikā.

Domāju, ka estrādes kolektīvu Latgales zonas skate bija ieguvums visiem interesentiem un, protams, pašiem ansambļiem. Katrs kolektīvs varēja apsvērt savas klūdas un iespējas, mācīties no labākajiem.

Atliek tikai novēlēt estrādes kolektīviem labu veiksmi.

A. URCA,

Preiļu rajona kultūras nama metodīķe

Pionieru namā

Teātris — mūsu aizraušanās

Visā valstī tika atzīmētas Teātra dienas. Malā nepalika arī mūsu pionieru nama mazie aktieri.

Tikai gadu bērni nodarbojas dramatiskajā pulciņā. Skatuves mākslas pašus pamatus viņiem pirmām kārtām palīdzēja apgūt literatūra un iemīļotie rakstnieki, pasaku meistari. Daudz palīdzēja arī sarunas un strīdi par mākslu, par teātra vēsturi, kā arī skatuviskās spēles un vingrinājumi.

Kopš Jaungada ir izdevies pa istam izmēģināt savus spēkus un iespējas teātra mākslā. «Pirmās bezdelīgas» bija uzstāšanās aģrofīrmās «Krasnij Oktjabrj» kultūras namā un bērnu kompleksā «Impulss». Līdz ar pavasara atnākšanu kļāt nākušas arī jaunās rūpes. Ļoti gribējās parādīt vecākiem to, kas apgūts gada laikā. 9. martā bērni paši saviem spēkiem sagatavoja un vadīja atpūtas vakaru kopā ar savām māmiņām. 28. martā uzaicināja pie sevis ciemos draugus — Riebiņu vidusskolas dramatisko pulciņu. Jautri un interesanti bija draudzības vakarā. Radās iespēja dalīties pieredzē, apmainīties jaunumiem un iespējām. Rezultātā — viens otram uzdāvināja pa lugal.

Inga Volosanova, Oļesja Danilova, Jeļena Solovjova, Natā-

lija Kuhto, Svetlana Gataulina, Ilana Trifonova, kā arī Ilona Vorobjova un Jeļena Berezņikova bija uzstāšanās 1. bērnu dārzā un bērnu dārzā «Pasaciņa» iniciatoras un organizatoras.

Gribas ticēt, ka pulciņa dalībnieku vēlēšanās un iespējas vēl nav izsmeltas. Kaut kas viņos pavisam nemanāmi, bet mainās. Šis «kauč kas» izpaudīsies varbūt ne tik drīz, bet kādreiz — noteikti. Katram tas būs savādāk: vienai arī turpmāk milēs mākslu un centīsies vairāk par to uzzināt, redzēt un saprast, citi, satiekoties ar varoņiem, kuru dzīve viņus aizrauj, centīsies šiem varoņiem būt līdzīgi, kaut ko sevi izmainīt — savos uzskatos, uzvedībā, paradumos. Vēl citi sapratis, ka viņu aicinājums ir māksla, un vēltis savu dzīvi kādai no tās nozarēm.

Tāpēc Preiļu rajona pionieru nama dramatiska pulciņa dalībnieki vērsās ar aicinājumu pie visiem bērniem, kas mīl teātri, spēles un dziesmas, kuri grib attīstīt savu atmiņu un iegūt labus draugus — nepaejiet vienaldzīgi garām pionieru namam.

S. GROMOVA,

Preiļu pionieru nama pulciņa vadītāja

* Kultūras dzīve

Sanāciet, ciema ļaudis!

Esmu stingri pārliecināta, ka dzīves pilnveidošana jāsāk ar cilvēku: ar darba darītāju, ar bērnu audzinātāju, ar pašu bērnu. Būs goda cilvēks, goda ģimene, cieņās un mīlestības pilnas attiecības. Šai ziņai noteicošā vieta ir kultūrai.

Spirdzinoši avoti izlauzušies arī Rudzētu ciemā. Visiepriecinošāk ir tas, ka kultūras pasākumus ar sirdi atbalsta iedzīvotāji, ka ciešā saimē saliedējušies saimniecības un skolu ļaudis, ciema izpildkomiteja. Kā apliecinājums tam ir atpūtas sarīkojumi. Lūk, tikai daži no tiem, kuri mūsu pusē ienesa kultūras dzirksti, kuras tik ilgu laiku trūka.

...Rudzētu vidusskolas zāle bija ciema ļaužu pilna. Sveču liesmas, mūzika, dziesmas, dejas. Bija gandarījums par skolēnu veikumu gada galvenā pasākuma — Jaungada eglītes organizēšanu. Priecājās visi.

Ciema bibliotekāres Skaidrīte Brūvere un Anna Vaivide lika prātus kopā ar bibliotēkas padomi R. Blaumaņa jubilejas vakara organizēšanai. Humoris-tiski uzvedumi, jautrība radīja svētku noskaņu jaunam un vecam.

Par rakstnieku silti, vienkārši un zinoši stāstīja skolotāja un bibliotekāre Veronika Kursīte. Sarīkojumā piedalījās dažādu paaudžu cilvēki, sākot ar otrklasniekiem un beidzot ar pensionāriem: medīki, mehanizatori, bērnu dārza audzinātāji, veikalnieces.

Veiksmīgi bija iestudēti fragmenti no lugām «Ugunī», «Pazudušais dēls». Pašdarbības aktieri Antra Līvāne, Modris Kalvītis, Zenta Cernova un Silvija Rudzāte lomas tēloja precīzīgi. Skatītāji ar sajūsmu uzņēma ciema feldšeres Ingrīdas Silickas un skolotājas Lilitas Lāces tēlojumu lugā «No saldenās pudeles».

Priekšnesumā ļoti iekļāvās mazie «velniņi» skolas dramatiskā pulciņa dalībnieci Zeltītes un Intas sniegumā. Tam sekoja emocionāla dejas, dziesmu un mūzikas pusstunda, skolas dramatiskā pulciņa uzstāšanās. Pirmoreiz dziedāja ciema ansamblis, kurš skanīgi un izjusti izpildīja dziesmas ar R. Blaumaņa vārdiem. Sievām pievienojās meiteņu ansamblis ar savām dziedrajām balsīm. Dzeju izjusti runāja 10. klases skolniece Antra Lurīna, Dace Aizpuriete, Daiga Ližbovska un Maija Geiduka.

...Dziedāja jauni un veci — jo katrs sirdij kaut ko paliekošu ir devusi R. Blaumaņa daiļrade. Pēdējā sarīkojuma daļa — humoram un satīrai. Negaidīti labi savās lomās bija iejutušies mehanizatori Jānis Bindars, Modris Kalvītis, Ilgonis Ūbelis, feldšeris Gunārs Līvāns, šoferis Oļģerts Rudzāts. Aplausi pavadīja arī Antras Līvānes, Silvijas Rudzātes un Zentas Cernovas priekšnesumu. Divu domu nebija: šo vakaru var uzskatīt par ciema dramatiskā kolektīva nodibināšanas sākumu.

Nākamais sarīkojums — folkloras vakars — šo domu apstiprināja. Ar prieku cēlām krēsli pēc krēsla, jo ļaudis nāca un nāca. Tovakar gods bija tautas dainām, tautas valodai, tautas mūzikai, tikumiem un dvēseli. Folkloras vakara nagla bija arī čaklo rokdarbnieču darinājumi — Annaš Grandānes cimdi, dvieļi, segas, galdauti, Emilijas Ližbovskas galdauti, segas, Anatasijas Grahoļskas tāborētās sedziņas, skolas meiteņu pinumi un citi rokdarbi. Pēc sarīkojuma daudzas sievietes sacīja: «Es varēju kaut ko izstādīt. Cik jauki, ja tautā joprojām dzīvo skaistums un darba tikums!» Skolas čaklo roku pulciņa vadītāja Helēna Onckule vakara dalībniekus pāršaidza ar pašas izgatavotajām māla medaļām.

Skat dziesma «Trīs jaunas māšas».

Dzied sievietes ansamblis.

J. MISJONA foto

Daudzi dalībnieki ieradās tautas tērpos. Zēl tikai, ka joprojām nav paspēts izpildīt ciema pasūtījumu tautas tērpu iegādei. Folkloras sarīkojumā piedalījās sievietes ansamblis, vidusskolas meiteņu ansamblis, jaundibinātais vīru ansamblis. Visu to kopā samentēja skolas, nu jau arī ciema dramatiskie kolektīvi. Te īpaši jārunā par vidusskolas skolotāju Jāzepu Skuteli, kurš pusgada laikā paveicis ļoti daudz. Patelcoties viņam, šajā vakarā skanēja daudz dziesmu un mūzikas. Galvenais — kopības sajūta. Nevar neminēt atsaucīgākos un talantīgākos pašdarbniekus no sievu ansambļa: Veroniku Umanecu, Helēnu Anspaku, Bronislavu Paegli, Emiliju Skuteli, jaunās dziedātājas Rutu Vēveri, Anitu Laisu, Silviju Rudzāti. Visas nenosaukt, jo tad iznāktu garu garu vārdu un uzvārdu virtene.

Interesants bija ciema jauniešu sniegums, kad apdziedāja viens otra tikumus un netikumus. Lielu jautrību sagādāja kāzu draiskās apdziedāšanas dziesmas. Lauku ainu tēlojumā netrūka jautru častušku un cit-tautu humora. Jāpiemin labais aizsākums — popularizēt krievu tautas daiļradi. Par to liels nopelns skolotājai Antonīnai Pastareļi. Visiem patika māsu Z. Rožānes un A. Lurīnas un mazās māsiņas Intas Pankovas līdzdalība. Ne mazāk — izdevies bija mātas mātes (skolotāja J. Laur-gale) un dēla (Ilgona Ūbela) tēlojums. Izcilis «precinieks» bija skolotājs S. Onckulis, bet līcavaini — O. Rudzāts, G. Rožāns un G. Līvāns. Ilgi aplausi pavadīja tautasdziesmas «Meitina mīļa» izpildītāju Jāna un Gunra Brūveru, Jāzepa Skutela priekšnesumu. Zēl, ka pagaidām nav izdevies reorganizēt ģimeņu uzstāšanās. Dziesmu mīloši un pro-ti cilvēki ir. Vai tag tikai uz-nēmīgāk sadziedāties.

Vēl jāpiemin tradicionālā tautiskā pacienāšana ar lauku mai-

zi, sieru, zirņiem, pupām. Vakara noskaņu vaļroja arī Jersikas lauku kapelas mūzika.

Protams, organizējot šo un citus atpūtas sarīkojumus, neiz-tīkam bez grūtībām. Nereti bija jānomaina pašdarbnieki, jo dažs labs darbu atstāja pusceļā un kapitulēja pirmo grūtību priekšā (dažas 10. klases meitenes), ci-tiem pietrūka uzņēmības, intere-ses. Atradās kāds, kas norāva sarīkojuma arišu... Bet... dzīve ir dzīve. Un šie sīkumi nebūt nesabojāja svētku prieku. Ru-dzētos nav kultūras darbinieka, bet mums ir ļoti enerģiska ciema Tautas deputātu padomes izpild-komitejas priekšsēdētāja Jeļena Vārpsaliete. Tāpat arī sekretāre R. Vēvere.

Nē, pēc šī vakara mūsu ciema kultūras dzīve nav apstājusies. Ciema ļaudis sanāca uz Starp-tautiskās sievietes dienas svinī-bām. Soreiz — līdz maksimumam pārpildījās skolas zāle. Padom-ju saimniecība «Rudzāti» svē-tkos ielūdzta māksliniekus — ar-vien vēl šarmantos estrādes dziedātājus Margaritu Vilcāni un Ojāru Grinbergu, kādreiz tik po-pulāro Noru Bumbieri. Jaunieši bija sajūsmināti par estrādes dziedātāja Eināra Vītola dziedā-jumu. Uzstājās Valsts leļļu teā-t-ra aktieri.

Aprīlis atnāca ar Mākslas dienu sarīkojumiem. Svētku no-skanu Rudzētos ienesa arī ciema pašdarbības mākslinieka Kazi-mira Anspaka karikatūru izstā-de.

Tā dzīvo un visu labo un skaisto tver ļaudis Rudzētos. Varētu vēl minēt izbraukumus uz teātra izrādēm, koncertiem, cirku un citus pasākumus. Vai tad tas ir maz?

B. OSĀNE,
skolotāja

DARĪSIM!

Par tautām mēdz sacīt — parādiēt man savus kapus, un es pateikšu, kādi jūs esat. Taisnība arī ir. Kapi glabā daudz vērtīgas kultūrvēsturiskas informācijas. Apbedījumu vietu tradīcijas latviešiem ir stipras un senas. Tomēr — kā varēja notikt tas, ka Latvijā ir tik daudz nekoptu, apgānītu, izraknātu kapu? Kā varējām pieļaut masveida vandālismu, kas izplatījies kā launa sērga? Pierast pie tā un neredzēt — nozīmē inficēties, jo neiejaucšanās ir vandālisms pasīvā formā.

Vairs nedrīkstam neredzēt, nedrīkstam neiejaucēties. Iznīcinot pagātni, mēs iznīcinām nākotni — gan savas tautas, gan savējo.

Tāpēc Latvijas Kultūras fonds aicina visus iedzīvotājus veicināt, atbalstīt kapu sakopšanas tautu šī gada 7. maijā un piedalīties tajā.

Ceram, ka spēsim rast atsaucību katra maija pirmajā sestdienā kopt kapus — un šoreiz ne tikai savu tuvinieku, bet arī kultūras darbinieku, kritušo karavīru un citus. Var būt, ka jūs apkārtne ir kādi aizauguši kapi, par kuriem nav konkrētu ziņu. Latvijas vienotā talkas diena lai kalpo par aizmirsto apbedījumu atmiņšānās, izpētīšanas un aprūpes sākumu. Sajās talkās vajadzētu aprūpēt arī kapu žogus, kapličas, zvanu torņus, celiņus. Kopt savus kapus ir katras tautas svēts pienākums, tādēļ darīsim to un būsim labāki.

Post scriptum.
Kapos ir daudz reģistrētu un vēl neregistrētu mākslas, vēstures, arhitektūras pieminekļu, kapos apglabāti skolotāji, ārsti, novadpētnieki un citi kultūrdarbinieki vai amatnieki, kuru piemiņa nedrīkst izgaist. Šo anketu pildot, jūs aktīvi piedalāties Latvijas Kultūras fonda darbībā.

VELLO REMMERTS,
Latvijas Kultūras fonda tautu centra vadītājs

LATVIJAS KULTŪRAS FONDS LATVIJAS KAPSETU IZPĒTES ANKETA

Kapu nosaukums

Kapu atrašanās vieta (rajons, pilsēta, ciems...)
(kurai saimniecībai vai draudzei pieder)

Kapu tips (slēgti kapi, darbojošies, karavīru (brāļu kapi — latviešu, krievu, vācu, igauņu, zviedru u. tml., pirmā, otrā pasaules kara vai cita kara), senkapi (lībiešu u. c.) utt.)

Kad izdarīti pirmie apbedījumi

Aptuvenus apbedījumu skaits

Arhitektoniskās vērtības:

— zvanu torņi (kurā gadā būvēti, vai saglabāties zvans, kāds tehniskais stāvoklis, būvmateriāls (mūra, koka))

— kapličas (kurā gadā būvētas, kam par godu, nosaukums, kāds tehniskais stāvoklis, būvmateriāls (mūra, koka u. c.))

— žogi (būvmateriāls — akmens mūra, akmens krāvuma, metālā kalts, koka, jaukta materiāla, dzīvžogi)

— vārti (būvmateriāls — ... kurā gadā celti, vai ir zvans u. tml.)

— citas arhitektoniskas vērtības

Mākslinieciskās vērtības:

— kapu pieminekļi (skulptūras, cilņi, akmens krusti u. c., to autori, kam veltīti, materiāls (granīts, marmors, smilšakmens u. tml.))

— metāla izstrādājumi ar māksliniecisko vērtību (krusti, žogi, baldahīni, soli u. tml.)

— citas mākslinieciskās vērtības

Unikālji kapaplākšņu uzraksti (kam un kādi)

Kādas ievērojamas personas apbedītas kapos:

— vietējā rakstura (skolotāji, ārsti, novadpētnieki u. tml.)

— republikā pazīstami (zinātnes, kultūras u. tml. darbinieki)

Papildus ziņas var saņemt pie:

Anketu aizpildīja:

Anketas lūdzam sūtīt laikraksta «Leņina Karogs» redakcijai Preiļos, Komjaunatnes ielā 1, kur tās apkopos un nodos Latvijas Kultūras fondam. Vēlamus pievienot fotogrāfijas. Pateicamies par sadarbību!

UZMANĪBU!

Daugavpils starprajonu kurināmā sagādes bāze paziņo, ka Aglonas dzelzceļa stacijā ir uzkrājis ievērojams daudzums akmeņogļu un malkas. Par kurināmā uzglabāšanu dzelzceļnieki iekasē attiecīgu maksu. Tas nav izdevīgi, tāpēc lūdzam izvest pasūtīto un fondos paredzēto kurināmo. Ja mēneša laikā kurināmo neizņems, tas tiks ieskaitīts rezerves fondā un gribētājiem to vairs nevarēs izdalīt.

Lūdzam preiļiešus un lauku ciemu iedzīvotājus, kuri pietiekuši kurināmo (ņemot vērā iesniegtos sarakstus), pa telefonu 22433 precizēt, kad nemsiet kurināmo. Brīdinām: ja malku atvedīs Preiļu iedzīvotājam un viņš no šīs malkas atteiksies, tad atkārtoti malku uz šo adresi nevedīs. Vienlaikus lūdzam nekaļķēties (triju dienu laikā) atgriezt kurināmā bāzē metāla saaites, ar kurām savilkta malkas paketes.

Administrācija

Ugunsbīstamais periods noteikts ar šī gada 15. aprīlī Ugunsbīstamajā periodā aizliegts dedzināt veco zāli, atkritumus, kurināt ugunsķurus bez mežrūpniecības saimniecības rakstiskas atļaujas. Ugunsdrošības noteikumu pārkāpēji tiks saukti pie atbildības.

Preiļu 24. ceļu remonta un būvniecības pārvalde piedāvā visiem rajona iedzīvotājiem savus pakalpojumus smilšu vai grants maisījuma piegādāšanā (ar pārvaldes automašīnām).

Informācija pa tālruniem 23284 vai 23267.

Administrācija

30. aprīlī

MOTOTRASE «ILZERS»

(trase atrodas pie Jaunaglonas ciemata) notiks Latvijas PSR sporta biedrības «Darba rezerves» čempionāts motokrosā. Piedalīsies labākie republikas motobraucēji.

Sacensību sākums plkst. 12.00.

PERK automašīnu VAZ. Telefons 23024.

MAINA 1,5 istabu dzīvokli ar ērtībām Rīgā pret 2 — 3 istabu dzīvokli ar ērtībām Preiļos. Tālrunis: Rīga 251703, pēc plkst. 19.00 darbdienās.

Māt, atmiņā man vienmēr vizēs Tavs mazliet skumjais, mīlais tēls...

(O. Vācietis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnai Volkovai, MAMIŅU smiltājā izvadot.

Preiļu patērētāju biedrība

Tēvs mūžu kā akmeni nolika Aparta tīruma malā, Ar delnu sviedrus norausa Un nopūtās... darbs nu ir galā. (Z. Purvs)

Kad uz smilšu kalnu ved JAZEPA TROKSAS pēdējais ceļš, daļām būdu smagumu ar viņa piederīgajiem. M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

Lai tēva mila paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

(I. Meznora)

Izsakām līdzjūtību Antonīnai Brivcei TEVA nāves gadījumā.

Galēnu atstāngadīgās skolas kolektīvs

Saiet, bērzi, klusi, klusi, Vējš, uz mirkli mierā stāj. Tēva sirds ir aprimusi, Caklās rokas mierā dus.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Peierim Troksam sakarā ar TEVA nāvi. M. Gorkija kolhoza valde

Satiksmes avāriju iemesls — žūpošana

Uz mūsu rajona ceļiem šogad notikušas jau 10 avārijas, kurās 4 cilvēki gājuši bojā un 7 nopietni ievainoti. Gandrīz pusi (40 procentu) negadījumu uz ielām un ceļiem ir izraisījuši transportlīdzekļu vadītāji, kuri bijuši alkohola reibumā. Par transportlīdzekļu vadīšanu alkohola reibumā jau aizturēti 95 cilvēki. Satrauc, ka šis skaits ir par 31,5 procentiem lielāks nekā šajā pašā laikā pagājušajā gadā.

Latvijas PSR Kriminālkodeksa 213. panta 1. daļa nosaka, ka par transportlīdzekļa vadīšanu reibuma stāvoklī, ja šāds pārkāpums bijis gada laikā divas reizes, pret vainīgo ierosina krimināllietu. Likums paredz, ka vainīgo var sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu vai ar labošanas darbiem uz diviem gadiem, vai ar 300 rubļu naudas sodu, vienlaicīgi liedzot transportlīdzekļa vadītāja tiesības uz 3 līdz 5 gadiem.

Šogad jau šādi sodīti žūpas vai arī ierosinātas krimināllietas 9 gadījumos, kas vairāk ne-

kā divas reizes pārsniedz pagājušajā gadā šajā laikā skatīto krimināllietu skaitu. Nosauksim vainīgos. Tie ir: P. Grigs (Oškalna kolhozs), A. Bernis (K. Marksa kolhozs), M. Kivriņš («Agroķīmijas» rajona apvienība), P. Valainis (Preiļu SPMK), G. Paeglis (agrofirma «Krasnij Oktjabrj» Preiļu līnu fabrika), J. Kancāns (kolhozs «Dzintars»), J. Usārs (slīcēju glābšanas stacija Līvānos), J. Anspoks (kolhozs «Krasnij Oktjabrj»), P. Kirilovs (Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts). Nākas secināt, ka pēc Latvijas PSR Kriminālkodeksa piemēnētā panta pie atbildības tiek saukts arvien vairāk transportlīdzekļu vadītāju — šis skaits gadu no gada pieaug. Tas nozīmē, ka transportlīdzekļu vadītāju disciplīna nevis uzlabojas, bet gan pasliktinās. Un rezultāts ir jo bēdīgāks — negadījumi uz ceļiem un ielām kļūst biežāki, to sekas ir smagas, pat traģiskas.

M. Gorkija kolhoza automehāniķis V. Caunāns šī gada 17.

janvārī iereibis sēdās braukt. Pie Stabulniekiem viņa stūrētā automašīna «Moskvīcs» apgāzās, cieta pasažieris.

Leņina kolhoza šoferis J. Patmalnieks 31. janvārī iestūrēja grāvi un apgāza piena vedēju automašīnu. Šoferis mira.

Kolhoza «Vārkava» biedrs R. Kozlovskis šī gada 20. martā brauca ar motociklu, nespēja to novaldīt — krita, salauza kāju.

26. martā Jersikas ciema teritorijā automašīna KAMAZ sakrējās ar mopēdu. Mopēda stūrētājs gāja bojā.

Kolhoza «Vārkava» celtniecības darbu strādnieks K. Hartuks 2. aprīlī alkohola reibumā pakļuva zem autobusa un tika traumēts.

5. aprīlī Rožupes ciema teritorijā ar automašīnu VAZ-2108 iereibis brauca V. Ērglis. Notika sadursme ar smago automašīnu. Cieta pats vainīgais.

12. aprīlī Rožupes ciema teritorijā (nakts tumsā) motocikls ietriecās traktora piekabē. Pārgalvīgais motociklists gāja bojā.

Analīze liecina, ka satiksmes negadījumi notiek tad, kad rupji tiek pārkāpti satiksmes noteikumi. Un vēl — vairākas avārijas bija iespējamas tāpēc, ka netiek kontrolēti, kā izmanto automašīnas un traktoros. Nav noslēpums, ka daudzviet šī tehnika, īpaši jau kolhozos un sovhozos, tiek turēta stūrētāja mājvietā. Kolektīvu vadītāji šo pārkāpumu cenšas attaisnot ar it kā ražošanas nepieciešamību. Taču nereti šoferis vai traktorists dzīvo 200 — 300 metru attālumā no tehnikas stāvvietas... Vai ir pamats runāt par nepieciešamību? Atgādinu senzināmu patiesību — drošība uz ceļiem palielināsies tikai tad, kad jo stingri kontrolēsim automašīnu un traktoru izmantošanu, kad pārbaudīsim, vai stūres vīri ievēro disciplīnu.

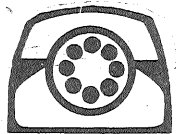
J. ULJANOVS,

rajona VAI nodaļas priekšnieks, milicijas vecākais leitnants

Redaktora v. P. PIZELIS

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un ceļniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludnājumiem — 22305.

Tir. 14304 eks. (latv. v. 10150 eks., krievu val. 4154 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1.

Indekss 68169.
Pas. 749.